

Svajonų
ROMANAI

Aistra

SAMANTHA HUNTER

Karštis Niujorke

2017 sausis-vasaris

Knygute.lt

Samantha Hunter
(Samanta Hanter)

KARŠTIS NIUJORKE

Romanas

Versta iš Samantha Hunter, Hot in the City, 2015
© Samantha Hunter, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Giedrė Turan, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0161-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Įsitaisiusi pirmosios klasės į Niujorką skrendančio lėktuvo sėdynėje, Dela Klark, mėnesį praleidusi San Diege kaip vieno projekto konsultantė, išsitraukė planšetę, kad patikrintų, ar kas gero įvyko jos internetinėse pažinčių svetainėse.

Taip, daugiskaita – svetainėse.

Remiantis statistika, ji turėjo užmegzti platų tinklą. Jos kolegos matematikai apskaičiavo, kad galimybė sutikti tobulą partnerį, atsižvelgiant į vietą ir kintamuosius, buvo viena iš dviejų šimtų aštuoniasdešimt penkių tūkstančių. Dela buvo tikra, kad tiek žmonių nesutiko per visą savo trisdešimt trejų metų gyvenimą, ir vos keli jų buvo bent šiek tiek jai tinkami. Taigi, jos atveju, tikimybių suma – nulis.

Be to, statistiniai tyrimai rodė, kad pasaulyje yra daug daugiau netekėjusių moterų nei laisvų vyrų, ir kuo moteris vyresnė, tuo jai – taip pat ir Delai – sunkiau susirasti bendraamžį arba vyresnį vyriškį.

Nebent leistumeisi į kompromisus. Bet Dela nenorėjo nuolaidžiavimų meilėje arba sekse. Praeityje turėjusi kelis pusėtinus intymius po-

tyrius, ji dar nebuvo atradusi to sekso, dėl kurio svaičiojo kitos moterys ir kuris, pasak jų, atima sveiką protą. Tokio, kuris priverčia moteris pamilti netinkamus vyrus – žinoma, ji netroško, kad jai taip nutiktų. O gal, bent trumpam.

Lėktuvas prisipildė žmonių, bet Dela jų nepastebėjo, nes tyrinėjo kelių kandidatų profilus. Džeimis Reinoldsas pasirodė visai neprastas, kai ji, suspaudusi lūpas ir pakreipusi galvą, žvelgė į jo nuotrauką. Išvydusi patrauklius vyriškus bruožus ir šiltą šypsena, ji su viltimi paspaudė biografijos skiltį. Bet visi lūkesčiai netrukus žlugo. Prie jo pomėgių buvo ginklai, medžioklė ir dominavimas. Vyras buvo pridėjęs keletą papildomų nuotraukų, kuriose matėsi įspūdingas jo kūnas, pridengtas odiniais drabužiais, o vienoje jis pozavo su botagu ir antrankiais, užkištais už diržo.

Kitas.

Garisonas Ganteris. Neseniai atsikraustė į Niujorką iš Vokietijos ir dirbo mažo tarptautinio muziejaus kuratoriumi. Įpusėjęs šeštą dešimtį, atrodė pagarbus, inteligentiškas ir neturintis potraukio ginklams. Paskui Dela pamatė pastabą. *Ieškau moters, kuri mylės ir pasirūpins keturiais mažamečiais vaikais.* Jam reikė-

jo auklės, o ne gyvenimo partnerės.

Kitas.

Deja, teko atmesti ir tris kitus kandidatus, per jauną, per daug politišką ir anksčiau teistą.

Ji bent jau ėmė gauti daugiau atsakymų nuo tada, kai leido savo kirpėjai nudažyti kelias šviesių plaukų sruogas rausvai, ėmė naudoti lūpdažį ir blakstienų tušą. Bet ji netraukė vyrų, kurių norėjo. Nejaugi jie manė, kad Dela jautėsi beviltiškai, nes buvo vieniša trisdešimt trejų matematikė? Kad ji priims bet kokį pasiūlymą?

Ji turėjo savas nuostatas. Bet galbūt ir užmetė tinklą šiek tiek per plačiai. Gal reikėtų peržiūrėti savo profilį, kad jis pritrauktų šiek tiek geresnius galimus jaunikius.

Skrydžio palydovams pranešus, kad visi elektroniniai įrenginiai turi būti išjungti, ji atsiduso ir išjungė planšetę. Pakėlusį galvą, išvydo taku žengiantį patrauklų vyriškį, ieškantį savo vietos.

Gražus. Kodėl toks vyras neparašo jai pažinčių svetainėje?

Dėl ūgio eidamas jis turėjo šiek tiek pasilenkti ir kuokštas rusvų plaukų užkrito ant aukštos kaktos taip, kad Dela užsimanė juos

nubraukti. Jis pakėlė rankas, siekdamas bagažo spintelės, parodydamas plokščią pilvą, išryškintą kaštoninių trumparankovių marškinių, sukištų į rusvai žalsvos spalvos medvilnines kelnes. Kelnių priekis irgi nepraslydo pro jos akis. Tvirti klubai, plonos, tiesios šlaunys ir... Tiesą sakant, viskas atrodė gana įspūdingai.

Įkišęs kompiuterio dėklą į skyrių virš jos galvos, vyras atsidūrė tiesiai priešais ją. Pasisuko, atsisėdo į kraštinę kėdę šalia jos ir nusišypsojo. Dela pažvelgė į karamelės spalvos akis (o gal jos labiau priminė kavą su pienu), kurios buvo visai šalia.

Maždaug po trisdešimties sekundžių suprato, kad dailios lūpos juda – vyriškis kažką jai sakė.

– Sveika. Atrodo, būsiu tavo kompanionas šį skrydį.

Pasisekė, kad vaikystėje ji išmoko skaityti iš lūpų. Viena geriausių jos draugių buvo kurčia ir Dela niekada neprarado šio gebėjimo.

– Taip, – vangiai atsakė, vis mėgindama sugalvoti tinkamą apibūdinimą jo akims.

Jis ištiesė ranką ir Dela padavė savąją. Kai jo švelnus ir šiltas delnas suspaudė josios, ji giliai įkvėpė.

Oho.

Velnias, ar ji tai ištarė garsiai?

- Aš Geibas.

- O aš - Dela.

- Malonu susipažinti, - linktelėjo jis.

- Ir man, - tarė ji ir patraukė ranką, vos jam atlaisvinus spaudimą.

Palydovas baigė saugumo instruktažą, Dela su kaimynu prisisegė saugos diržus ir įsitaisė savo vietose. Pakilus aukščiau, Dela su palengvėjimu atsiduso ir atsipalaidavo.

- Nepatinka pakilimas? - paklausė Gebas.

Ji prisivertė nusišypsoti.

- Ne itin. Kaip ir nusileidimas.

- Sakoma, kad skrendant tai pavojingiausia.

- Ypač nusileidimai. Ruošiantis tūpti ir leidžiantis įvyksta dvidešimt šešiais procentais daugiau nelaimingų atsitikimų, nors žuvusiųjų skaičius toks pat kaip per nelaimes lėktuvams kylant. Kita vertus, lėktuvuose žūva tik vienas procentas žmonių, tad tai saugiausias keliavimo būdas, - išbėrė Dela ir prikando lūpą, kad save sustabdytų.

Tai tikriausiai ir buvo priežastis, kodėl ji beveik niekada nesimylėjo.

Bet Geibas atrodė susidomėjęs ir palinko arčiau jos.

- Puikiai nusimanai apie saugumo statistiką. Susigėdusi ji gūžtelėjo pečiais.

- Daug skaitau, - išsisuko ir nusiėmusi į kišenę įsidėjo akinius tamsiais rėmeliais. Jie buvo reikalingi tik skaitant. Gal atėjo metas šiek tiek pataisyti savo pažinčių profilį. Ir pirmiausia nusiimti akinius.

- Ką veiki gyvenime, Dela?

Kitas žingsnis - neminėk, kad esi geniali matematikė.

- Esu mokytoja. Kolumbijoje.

Geibo antakiai pakilo.

- Įspūdinga. Kokio dalyko?

- Matematikos, - paskubomis atsakė ji ir, apsimetusi, kad kažką numetė, pasilenkė ieškoti, taip nutraukdama pokalbį.

Kai atsitiesė, kaimynas prisimerkęs įdėmiai stebėjo jos veidą, tarsi suprastų, ką ji galvoja.

- O ką tu veiki? - žvaliai paklausė Dela, mėgindama pakeisti temą ir atgauti šaltakraujiškumą.

Jis neatsakė, nes prie jų priėjo stiuardėsė su gėrimų vežimėliu, Dela pastebėjo, kad Geibas nemūvėjo jokių žiedų.

Paklaususi, ko jie norės atsigerti, tai pastebėjo ir stiuar-desė, nes neatitraukė akių nuo

Geibo ir, paduodama Delai jos koją, pasilenkė taip, kad Geibas – ir visi kiti – puikiai galėjo pasigrožėti vaizdu po jos bliuzele.

Dela vos susilaikė neužvertusi akių. Negalėjo kaltinti vaikino, kad jis pažiūrėjo – palydovė tiesiog prikišo krūtis jam prie veido.

Dela palietė savo palaidinukės sagas. Gal ir ji galėtų kelias prasisegti. Ne veltui sakoma, mokykis iš profesio--nalų. Ji ėmė gurkšnoti koją ir stebėjo Geibo šypsena – palydovė užmezgė su juo trumpą pokalbį ir prasitarė, kad, nuvykusi į Niujorką, turės laisvą savaitgalį.

Ne itin subtilu.

Dela nosisuko į langą ir ėmė gėrėtis debesis, apsimesdama, kad negirdi. Staiga šiltas delnas suėmė jos ranką ir ji vos nepašoko iš vietos. Geibas švelniai suspaudė jos pirštus nuramindamas.

– Ačiū, bet čia mūsų jubiliejinė kelionė. Šį savaitgalį švęsime mūsų pažinties su Dela trijų savaičių sukaktį.

Geibas pakėlė Delos ranką ir pabučiavo, o ji buvo per daug nustebusi, kad prieštarautų. Atrodė, kad palydovė tuoj pasprings.

– Ką gi, gero savaitgalio, – nenatūraliai šypsodamasi ji pažiūrėjo į Delą, o akyse žybtelėjo

abejonė.

Palydovei pasitraukus, Dela ištraukė ranką ir sušnibždėjo:

- Kodėl taip pasakei?

Geibas patraukė pečiaus.

- Ji elgėsi storžieviškai, manęs tai nedomina.

Ačiū, kad neišsidavei.

Dela nusijuokė.

- Ji tikriausiai nė akimirksniui nepatikėjo, kad esame kartu.

- Kodėl?

Ji nustebusi pažiūrėjo į Geibą. Jis nejuokavo. Šis neįtikėtinais gundantis vyras neturėjo supratimo, kodėl tokia pati moteris galėtų nepatikėti, kad jiedu pora.

- Ar pastaruoju metu žiūrėjai į veidrodį? - juokdamasi paklausė Dela.

Įsmeigęs į ją akis, jis papurtė galvą.

- O tu? - pasiteiravo jis tokiu pačiu tonu.

Apstulbinta ji nieko neatsakė.

- Tęskime sąmokslą toliau, gerai? - paklausė jis, pajudindamas antakius, ir nusišypsojo taip, kad Dela negalėjo atsispirti.

Pati troško pažaisti.

- Kodėl gi ne. Jis pasilenkė arčiau.

- Tai mūsų slaptas projektas. Darysi viską, ko paprašysiu, - šelmiškai paerzino jis.

Dela vos nesukikeno.

- Bet nieko, kas užtrauktų man draudimą skraidyti.

- Tuomet lieka daug kitokių galimybių, - tarė jis ir, nors Dela žinojo, kad tik flirtuoja ir juokauja, jo žvilgsnis ją pribloškė. Tarsi jam tai patiktų tiek pat kiek ir jai.

- Susitikinėjame tik tris savaites. Daugiausia laiko buvau išvykusi. Net nežinau, ar jau mylėjomės.

Geibas sukrizeno ir palinko artyn.

- Mieloji, mylėjomės jau pirmąją naktį ir beveik kasnakt paskui. Tiesiog negalime atitraukti vienas nuo kito rankų. Tai buvo nuostabiausias seksas tavo gyvenime, - tarė rydamas ją akimis.

Delos pulsas pagreitėjo.

- Tau netrūksta pasitikėjimo savimi. O aš, pasirodo, esu gana laisvo elgesio.

- Matai, mes tarsi kirvis ir kotas, - linktelėjo jis ir vėl ją prajuokino.

Nesumodama, ką pasakyti, ėmė rankinėje ieškoti kortų kaladės, kurią visada nešiodavosi su savimi.

- Žaidi kortomis? - paklausė ji.

- Kokį žaidimą?

- Pasiansą.

- Gal verčiau pokerį? Jei mėgsti lošti, gali būti gana įdomu.

- Jokių lošimų man, - Dela papurtė galvą.

- Priklausomybė? - rimtai paklausė Geibas.

- Ne, tiesiog man labai gerai sekasi, - ji pažvelgė į vyrą iš po blakstienų, tikėdamasi, kad jis patikėjo. - Visada laimiu.

Vienas jo antakis pakilo.

- Daug pokerio vakarėlių universitete?

- Kažkas panašaus.

Tiesa ta, kad ji laimėdavo, skaičiuodama kortas ir mintyse apskaičiuodama atliekamas neporines. Kartą kazino jai tai vos nesukėlė didelių nemalonumų.

- Dabar man tikrai smalsu. Žaiskime be statymų, bet pažiūrėkime, ar iš tiesų esi tokia gera, kaip sakai.

Dela nusišypsojusi išsitraukė kortas ir gana profesionaliai jas išmaišė, kas sukėlė dar vieną susižavėjusį seksua--laus kaimyno žvilgsnį.

- Nesakyk, kad neperspėjau.

Jam galas.

Dela per skrydį laimėjo daugumą lošimų, bet žavėjosi Geibo atkaklumu. Taip pat patiko, kad jo neerzino pralaimėjimai. Atrodė, kad jam tikrai linksma su ja, ne kaip kitiems vyrams, su kuriais ji žaidė kortomis. Jiems nepatiko laiminti moteris.

Jei jie būtų statę, Geibo kišenėse jau švilptų vėjai.

Bet jam pavyko kelis kartus laimėti. Jis buvo protingas žaidėjas ir, nors neskaičiavo kortų, buvo įžvalgus stebėtojas ir puikiai tramdė emocijas.

Jis kaip tik laimėjo žaidimą, kai kapitonas pranešė apie artėjantį nusileidimą, ir plačiai nusišypsojo.

- Gaila, kad nežaidėme iš bučinio.

- Aš... - sumurmėjo ji ir vos neišmetė kortų, kišdama jas į dėžutę.

Geibas jas pagavo, perbraukdamas per jos ranką.

Lėktuvui pradėjus tūpti, Dela sulaukė kvėpavimo. Geibas nepaleido jos rankos ir drąsinančiai ją suspaudė.

Jei ji ir žus skrisdama, tai buvo tinkamas būdas. Bet Dela tikėjosi, kad galbūt Geibas norės ją pamatyti lėktuvui nusileidus....